ادامه از صفحه ۶

با امید مردم بازی می‌کنند

مثل نحوه استفاده از خزر، محیط زیست خزر، اینکه عبور کشورها از خزر فقط با پرچم کشورهای ساحلی باشد. اینها بحث‌های مهمی است و در همه آنها هم بحث منافع ملی ما وجود دارد. اینکه ما هیچ‌گاه اجازه نخواهیم داد توافقی صورت بگیرد که منافع جمهوری اسلامی ایران را خدشه‌دار کند و اینکه چون درباره همه موضوعات نمی‌توانستیم به توافق برسیم، پس درباره آن حداقل‌هایی که برای ما ضروری و مهم است هم صحبت نکنیم، این درواقع لجبازی‌کردن با خودمان است. اتفاقا برای اینکه اجازه ندهیم موضوعاتی که برای ما مهم است ولی فعلا در قالب اجماع قابل دستیابی نیست یا حداقل اگر اجماعی صورت بگیرد، اجماع خوبی نخواهد بود، اینها را خودمان گروگان بگیریم برای اینکه موضوعاتی که منافع ملی ما در آن است هم به نتیجه نرسد، نمی‌دانم کدام اصل حمایت از منافع ملی را پیش می‌برد. ما بر این نکته اصرار کردیم که در کنوانسیون باید تمام مواردی باشد که برای ما مهم است.، برای اینکه مانع یک تصمیم‌گیری آتی شویم که دوباره در آینده درباره سایر موردهای سرزمینی تصمیم یک‌جانبه یا دوجانبه بگیرند. می‌دانید که در بحث زیربستر تصمیم‌های دوجانبه‌ای گرفته شد بدون آنکه ما طرف مشورت باشیم. اما در سایر موضوعاتی که در کنوانسیون مطرح است، دیگر کسی نمی‌تواند بدون اجماع تصمیم دوجانبه، یک‌جانبه یا چندجانبه بگیرد بدون آنکه ما حضور داشته باشیم. اینها توافق‌های بسیار مهمی است البته تصمیم‌گیری در این زمینه هنوز صورت نگرفته است. فعلا مراحل مقدماتی تدوین پیش‌نویس انجام شده. راجع به این موضوعات [مثلا] منابع زیربستر، قرار نبود بعد از اینکه اقداماتی توسط بعضی از کشورها صورت گرفته بود، در کنوانسیون به نتیجه برسیم. در این ۲۰سالی که کنوانسیون موضوع مذاکره است، بعد از یکی، دو سال اول دیگر این موضوعات کنار گذاشته شد و موضوعات اصولی درباره خزر، موضوعات کنوانسیون خزر است.

موضوعاتی مثل نحوه استفاده از خزر، نحوه تردد کشتی‌ها، عدم تردد کشتی‌های خارجی، کشتی‌های نظامی طرف‌های ساحلی چگونه و تا کجا می‌توانند تردد کنند - این موضوعات برای ما اهمیت امنیت ملی دارد - برای سایر موضوعات هم ازجمله بحث خط مبدأ، اصولی تعریف شده است که در جهت منافع ماست و درواقع وضعیت ویژه جغرافیایی جمهوری اسلامی ایران را در نظر می‌گیرد. سایر مواردی که در کنوانسیون درباره آنها تصمیم‌گیری شده، با یک دیدگاه ویژه از سوی جمهوری اسلامی دنبال شده که مثلا اجازه ندهیم برخی ضوابط بین‌المللی که به‌نظر ما ارتباطی هم به خزر نداشته چون مربوط به دریاهای آزاد است و به دریاهای بسته مربوط نمی‌شد. اما بعضی از دوستان ما در منطقه تلاش داشتند آن ضوابط را بر خزر حاکم کنند. اتفاقا بعضی از تصمیم‌هایی که گرفته شده مثل عرض دریای سرزمینی، عرض مناطق انحصاری نشان می‌دهد که سیستم دریای خزر متفاوت است. اینها نشان‌دهنده این است که ما توانسته‌ایم دیدگاه‌های خودمان را درباره اینکه اینجا یک دریای بسته است و مقررات ویژه خودش را دارد، حاکم کنیم. اینها منافع ملی ما را حاکم می‌کند. این اقدام که این منافع خودمان را گروگان یک منفت دیگری بگیریم که اصلا قرار نبوده در کنوانسیون جامع خزر مورد توافق قرار بگیرد و اصلا هم توافق درباره آن شدنی نیست، به‌نظر من کار اشتباهی است.

تکلیف موضوع بحث سرزمینی چه می‌شود؟

چارچوب آن بخشی را که مربوط به روی آب می‌شود، مشخص کرده‌ایم که باید بر اساس توافق پنج‌جانبه شکل بگیرد. نکته مهم این چارچوب این است که این اقدام مانع از این می‌شود که به‌صورت دوجانبه توافق کنند، همان‌طوری که درباره بستر این اتفاق افتاد. درمورد بستر هم مذاکرات ما ادامه دارد. مواضع ما کاملا مشخص است و بر اساس آن اقدام می‌کنیم و منافع ملی را حتما در نظر داریم. باز هم تکرار می‌کنم که هنوز در این زمینه تصمیمی گرفته نشده و لازم است که در دستگاه‌های ذی‌ربط و ذی‌صلاح مطرح شود. آنچه انجام شده تدوین پیش‌نویس بود بر اساس ملاحظاتی که وجود داشت. باید ببینیم که تصمیم نهایی چگونه خواهد شد.

سؤال آخر این است که وقتی تغییر ساختار را اعلام کردید پیش‌فرض من این بود که نماینده ویژه مذاکرات دریای خزر هم اعلام می‌شود. هفته گذشته آقای رحیم‌پور با اینکه بازنشسته شدند، به این مذاکرات رفتند. چه کسی نماینده ایران در مذاکرات خزر خواهد بود؟

درست نبود که در مراحل پایانی مذاکره که طرف‌های دیگر نمایندگانی با ۱۵، ۲۰ سال سابقه در این زمینه داشتند، ما با یک چهره جدید وارد می‌شدیم. الان که مراحل تطبیق پیش‌نویس کنوانسیون به پایان رسیده است ما هم در حوزه معاونت سیاسی مسئول ویژه خزر خواهیم داشت.

نمی‌خواهید معرفی‌اش کنید؟

نه.

عکس: AFP

برای اولین بار رئیس‌جمهور آمریکا با رهبر کره‌شمالی دیدار می‌کند

ترامپ و کیم دور یک میز

شاید تا همین هفته گذشته نیز به ذهن کسی خطور نمی‌کرد که دونالد ترامپ و کیم جونگ اون، رهبران دو کشور ایالات متحده و کره‌شمالی، پای میز مذاکره بنشینند؛ اما به نظر این مسئله از هر زمانی به واقعیت نزدیک‌تر شده است. این مسئله تا حدی تعجب‌برانگیز است که مون جائه این، رئیس‌جمهور کره‌جنوبی، نیز آن را شبیه یک معجزه دانسته است. تاکنون هیچ‌یک از رؤسای جمهور آمریکا در دوران ریاست‌جمهوری‌شان با رهبر کره‌شمالی دیدار نکرده‌اند؛ بنابراین این مسئله را باید فصلی نو در روابط واشنگتن و پیونگ‌یانگ دانست. اولین بار این مقامات کره‌جنوبی بودند که بعد از دیدار با ترامپ در کاخ سفید این موضوع را خبر دادند. توییت روز گذشته ترامپ نیز بر این مسئله مهر تأیید زد. طبق اعلام چانگ ایوبانگ، رئیس اداره امنیت ملی کره‌جنوبی، ترامپ دعوت کیم برای دیدار در ماه می را پذیرفته است. نکته جالب این است که ترامپ برای دیدار با کیم هیچ پیش‌شرطی نگذاشته است. البته نشانه‌های نرمش دو طرف از مدتی پیش آشکار شده بود. ابتدا در سخنان رکس تیلرسون، وزیر خارجه آمریکا که از آمادگی کشورش برای گفت‌وگو با کره‌شمالی خبر داده بود و در ادامه نیز با دست‌کشیدن پیونگ‌یانگ از آزمایش‌های موشکی و همچنین ارسال یک هیئت بلندپایه به کره‌جنوبی به بهانه المپیک زمستانی. نماینده کره‌شمالی در سازمان ملل نیز با انتشار بیانیه‌ای، تصمیم شجاعانه آقای کیم را ضامن حفظ صلح و ثبات در شبه‌جزیره کره و منطقه شرق آسیا توصیف کرده است. هرچند هنوز مکان دیدار ترامپ و کیم تعیین نشده؛ اما از منطقه غیرنظامی در مرز دو کره و پکن به‌عنوان گزینه‌های احتمالی یاد می‌شود.

تأثیر تحریم‌ها

البته طبق اعلام کره‌جنوبی، رهبر کره‌شمالی در دیدار با مقامات این کشور، نسبت به غیراتمی‌شدن کشورش متعهد شده است. چین نیز ضمن استقبال از این اقدام، از قرارگرفتن مسئله شبه‌جزیره کره در مسیر درست ابراز خرسندی کرده‌اند. بااین‌حال برخی بر این باورند که در صورت محقق‌نشدن خواسته‌های کره‌شمالی، پیونگ‌یانگ آزمایش‌های موشکی و هسته‌ای خود را از سر خواهد گرفت. خود ترامپ نیز ضمن ستایش از این پیشرفت چشمگیر، اعلام کرده که تا اطلاع ثانوی به قوت خود پابرجا می‌مانند. نباید فراموش کرد که کره‌شمالی اکنون از موشک‌های بالستیکی برخوردار است که قابلیت هدف‌قراردادن خاک آمریکا را دارند. از دیگر سو، شش آزمایش موشکی پیونگ‌یانگ در ماه‌های اخیر باعث شده بود تا شورای امنیت سازمان ملل تحریم‌های سنگینی را علیه این کشور وضع کند؛ تحریم‌هایی که با کاهش صادرات سوخت به این کشور و همچنین واردات زغال‌سنگ از پیونگ‌یانگ، در عمل می‌تواند کمر اقتصاد این کشور بحران‌زده و منزوی را بشکند. از دیگر سو، ایالات متحده مدتی پیش حدود ۵۰ کشتی و شرکت کشتی‌رانی را به علت دورزدن تحریم‌های کره‌شمالی تحریم کرد؛ امری که بیش‌ازپیش عرصه را بر پیونگ‌یانگ تنگ می‌کند. جالب این است که این تحریم‌ها حتی چین را نیز به‌عنوان حامی اصلی اقتصادی پیونگ‌یانگ مجاب کرد تا روابط خود با این کشور را کاهش دهند. به نظر همین تحریم‌ها باعث شد تا گفت‌وگو میان دو کره در جریان المپیک زمستانی، پنجره‌ای را برای دیپلماسی باز کند. در ادامه نیز مقامات کره‌جنوبی گفت‌وگوهایی مهم را با کیم جونگ اون، رهبر کره‌شمالی در پیونگ‌یانگ برگزار کردند که در آن کره‌شمالی حاضر است از برنامه هسته‌ای خود دست بکشد، اگر احساس کند که دلیلی برای ادامه آن وجود ندارد.

بازی یا واقعیت؟

جالب این است که در جریان جدال‌های لفظی سال گذشته ترامپ و کیم، رئیس‌جمهور آمریکا از وزیر امور خارجه خود برای تلاش برای گفت‌وگو با پیونگ‌یانگ انتقاد کرده بود و از او خواسته بود که خود را خسته نکند. بااین‌حال به نظر می‌رسد که سیاست فشار ترامپ در نهایت پیونگ‌یانگ را پای میز مذاکره کشانده است. بااین‌حال جان اورارد، سفیر سابق بریتانیا در کره‌شمالی، به «بی‌بی‌سی» گفته که کیم در حال بازی‌دادن ترامپ است و با این کار می‌خواهد برای خود زمان بخرد. در مقابل، برخی تحلیلگران بر این باورند که این مسئله می‌تواند سرانجام به تنش در شبه‌جزیره کره پایان دهد؛ زیرا درصورتی‌که پیونگ‌یانگ از برنامه هسته‌ای خود دست بکشد، آمریکا نیز نظامیان خود را از کره‌جنوبی خارج خواهد کرد. رزمایش‌های مشترک آمریکا و کره‌شمالی ازجمله مواردی بوده که کره‌شمالی همواره نسبت به آنها معترض بوده؛ زیرا آنها را نشانه آماده‌سازی برای حمله به خود می‌دانسته است. دراین‌میان شینزو آبه، نخست‌وزیر ژاپن، موضع محتاط‌تری اتخاذ کرده و خواهان آن شده که فشارها به کره‌شمالی همچنان به قوت خود باقی بماند تا زمانی که این کشور گام‌های مشخصی در راستای توقف برنامه هسته‌ای‌اش بردارد. آخرین اقدام مهم از سوی آمریکا برای حل بحران هسته‌ای کره‌شمالی در سال ۲۰۰۸ به شکست انجامید؛ به‌این‌دلیل که پیونگ‌یانگ به بازرسان سازمان ملل اجازه نداد تا توقف برنامه این کشور را تأیید کنند.

قمار ترامپ بر سر پیونگ‌یانگ

نیکلاس کریستوف: پذیرفتن دعوت کیم جونگ اون، رهبر کره‌شمالی از سوی دونالد ترامپ ایده‌ای بد و قماری خطرناک است؛ هرچند همواره از ایده گفت‌وگوی مستقیم میان واشنگتن و کره‌شمالی دفاع کرده‌ام و این را گزینه‌ای به‌مراتب بهتر و سازنده‌تری از بمباران این کشور دانسته‌ام؛ بنابراین همچنان نیز میان مذاکره و بمب، اولی را انتخاب می‌کنم؛ ولی راه درست برای مذاکره کسب آمادگی لازم است تا بتواند به صلح بینجامد؛ نه اینکه فقط به رژیم کیم مشروعیت ببخشد. در واقع ازآنجاکه کیم و ترامپ هر دو دمدمی‌مزاج و پیش‌بینی‌ناپذیرند، هر لحظه امکان دارد که مذاکرات صلح نتیجه معکوس دهد. نباید فراموش کرد که شکست‌خوردن این مذاکرات می‌تواند به وخیم‌ترشدن اوضاع در شبه‌جزیره کره بینجامد و اوضاع را از آنچه هست، بدتر کند. زیرا چندان دور از انتظار نیست که کره‌شمالی بار دیگر آزمایش‌های موشکی را در دستور کار قرار دهد.از دیگر سو، نباید از نظر دور داشت که آنچه رهبران کره‌شمالی سال‌ها دنبال آن بوده‌اند، احترام و اعتبار است؛ آنها می‌خواهند که با آمریکایی‌ها برابر باشند و دیدن ترامپ و کیم کنار هم، حکم یک پیروزی بزرگ برای پیونگ‌یانگ را دارد. البته اینکه ترامپ از تهدید به نابودی کامل کره‌شمالی به نشستی صمیمانه رسیده است نیز بسیار جای تعجب دارد. به نظر در چنین شرایطی، روال درست این است که مقامات آمریکایی پیش از برگزاری این نشست، مذاکراتی را برای تضمین نتایج آن پیش برده و مطمئن شوند که حضور در این نشست به تحقق هدف حل بحران هسته‌ای کمک می‌کند. به نظر مذاکره بر سر آزادی سه آمریکایی که در این کشور در بازداشت به سر می‌برند، می‌تواند نقطه شروع خوبی باشد. یک دغدغه و نگرانی دیگر درباره دیدار ترامپ و کیم این است که ترامپ به طرحی غیرعاقلانه برای توافق رضایت دهد. برای مثال، خارج‌کردن نیروهای آمریکایی از کره‌جنوبی یا اوکیناوا. همچنین ترامپ باید به متحدان آسیایی آمریکا، یعنی کره‌جنوبی و ژاپن، اطمینان‌خاطر بدهد که در صورت توافق احتمالی با کره‌شمالی، این کشورها را به امان خدا رها نمی‌کند. این کشورها باید در روند مباحثات و تصمیم‌گیری‌ها حضور داشته باشند.در چنین شرایطی و درحالی‌که به نظر، دولت ترامپ فاقد آمادگی کافی و ابتکار عمل لازم برای مذاکره با پیونگ‌یانگ است، فقط یک دلیل می‌تواند ترامپ را به پذیرش دعوت کیم مجاب کند. به‌نظر می‌رسد کاخ سفید می‌تواند از موضوع مذاکره مستقیم به خوبی بهره‌برداری کند. در واقع بحث دیدار با کیم، می‌تواند نگاه‌ها را از بحث مداخله روس‌ها در انتخابات ریاست‌جمهوری به نفع ستاد ترامپ منحرف کند.

ترزا می با ولیعهد سعودی در میان اعتراض‌ها دیدار کرد

توافق بر سر تجارت ۹۰ میلیارددلاری

در حالی مقامات بریتانیا برای ولیعهد سعودی فرش قرمز پهن کرده‌اند که استقبال مردمی از این ولیعهد به دلیل جنگ علیه یمن چندان خوشایند نبود. به گزارش ایسنا به نقل از روزنامه فرامنطقه‌ای الشرق‌الاوسط، سخنگوی ترزا می، نخست‌وزیر بریتانیا در بیانیه‌ای بعد از نشست محمد بن‌سلمان و ترزا می اعلام کرد طرحی برای افزایش تبادلات تجاری و سرمایه‌گذاری متقابل بین لندن و ریاض به ارزش ۶۵ میلیارد لیره استرلینگ (۹۰،۲۹ میلیارد دلار) برای سال‌های آینده تصویب شد. در این بیانیه آمده است فرصت‌های سرمایه‌گذاری شامل زمینه‌های مختلف ازجمله فرهنگ، آموزش، بهداشت، تکنولوژی، انرژی تجدیدپذیر و صنایع دفاعی می‌شوند. نخست‌وزیر بریتانیا در این دیدار حمایت ثابت خود را از سند «چشم‌انداز ۲۰۳۰» اعلام و از اصلاحات عربستان استقبال کرد. این در حالی است که حضور بن‌سلمان در انگلیس موجی از اعتراض‌ها را به همراه داشته است؛ ازاین‌رو ترزا می در جلسه‌ای در پارلمان این کشور به دفاع از دعوتش از ولیعهد عربستان برای سفر به انگلیس پرداخت؛ اما جرمی کوربین، رهبر حزب کارگر، خطاب به ترزا می در جلسه پارلمان او را به همدستی با دولت عربستان در جنگ یمن متهم کرد. رهبر حزب کارگر بار دیگر انتقادات خود را از سیاست‌های عربستان در زمینه نقض حقوق بشر تکرار کرد و گفت: بازداشت شهروندان و مدافعان حقوق بشر در عربستان بسیار گسترده است و این مسئله و موارد شکنجه بازداشتی‌ها همگی در گزارش‌های عفو بین‌الملل به صورت موثق آمده است. ترزا می نیز به دفاع از روابط خود با عربستان پرداخت و در پارلمان و قبل از دیدار با ولیعهد عربستان گفت: روابط ما و عربستان تاریخی است و این یک مأموریت است که جان صدها نفر در این کشور را به دلیل همکاری در زمینه مبارزه با تروریسم نجات داده است همچنین فعالان اعتراض دیگری در مقابل پارلمان بریتانیا برگزار کردند. آنها در اعتراض سفر بن‌سلمان کفن‌هایی آغشته به خون را که نمادی از قربانیان جنگ یمن بود، در دست داشتند و دو نفر از این فعالان لباس ترزا می و ولیعهد عربستان را بر تن داشتند که به همکاری این دو اشاره داشت.

شورای امنیت بیانیه‌ای یک‌دقیقه‌ای درباره سوریه صادر کرد

آغاز بمباران غوطه‌شرقی

شورای امنیت نشستی درباره سوریه برگزار کرد که بعد از سه ساعت نشست پشت درهای بسته، بیانیه‌ای قرائت شد که مدت آن از یک دقیقه تجاوز نکرد؛ این در حالی است که حملات هوایی به شهر دوما که مخالفان دولت سوریه در آن حضور دارند، از اوایل روز جمعه از سر گرفته شد. طبق گزارش فعالان منطقه و نهادهای نظارتی، این حملات پس از آن از سر گرفته شد که ۱۳ کامیون حامل مواد غذایی و کمک‌های بشردوستانه برای کمک به غیرنظامیان محاصره‌شده در این شهر وارد غوطه‌شرقی شده بود. آغاز بمباران هوایی در حقیقت خلاف تصمیم شورای امنیت سازمان ملل متحد در چهارشنبه گذشته است. کارول وان اوستروم، رئیس دوره‌ای شورای امنیت و نماینده کشور هلند، در کنفرانس خبری بعد از پایان جلسه شورای امنیت درباره سوریه گفت: در این جلسه بار دیگر بر اجرای قطع‌نامه ۲۴۰۱ که در زمینه برقراری آتش‌بس در سراسر سوریه به مدت ۳۰ روز و با هدف ارسال کمک‌های انسانی به سوری‌هاست، تاکید شد.

برگزاری مذاکرات فنی ترکیه و آمریکا

سخنگوی وزارت خارجه آمریکا از آغاز مذاکرات میان مقامات آمریکایی و ترکیه در واشنگتن بر سر سوریه خبر داد. هدر ناوئرت، سخنگوی وزارت خارجه آمریکا، در نشست خبری با خبرنگاران با اشاره به اولین دور مذاکرات سه کمیته فنی میان ترکیه و آمریکا برای حل مسائل تنش‌برانگیز، گفت: در هشتم مارس اولین روز مذاکرات میان معاونان وزارت خارجه ترکیه و آمریکا درباره مسائل توافق‌شده در نشست قبلی میان رکس تیلرسون و مولود چاووش‌اوغلو، وزیران خارجه دو طرف، برگزار شد. او ادامه داد: این مذاکرات مقدماتی برای گفت‌وگو درباره عادی‌سازی روابط دوجانبه، مسئله سوریه و فتح‌الله گولن است. ناوئرت در پاسخ به پرسشی مبنی بر اینکه آیا واشنگتن در این مذاکرات برای توقف عملیات ترکیه در عفرین فشار خواهد آورد، گفت: این مسئله تعجب‌برانگیز نیست؛ زیرا یکی از موضوعات محل گفت‌وگو است. او ادامه داد: نزدیک به ۲۰ نفر از مقامات آمریکا به سرپرستی وس میشل، دستیار وزارت خارجه آمریکا، در این مذاکرات حضور دارند.با وجود این رایزنی، «رجب طیب اردوغان»، رئیس‌جمهوری ترکیه، روز گذشته گفت شهر عفرین به محاصره نیروهای ترکی درآمده و به‌زودی وارد مرکز شهر می‌شوند. ترکیه که از ۲۰ ژانویه عملیاتی را به نام «شاخه زیتون» علیه شبه‌نظامیان کُرد در منطقه عفرین آغاز کرده، می‌گوید هدف از این عملیات، پاک‌سازی مناطق مرزی از نیروهای یگان خلق است. ترکیه یگان‌های مدافع خلق را متحد حزب کارگران کردستان ترکیه (پ‌ک‌ک) می‌داند و نگران است که پس از داعش در سوریه، کردها در مناطق مرزی ترکیه قدرت گرفته و بخواهند یک کشور مستقل کُرد تشکیل دهند.

خبر

آمریکا به قطر تجهیزات نظامی می‌فروشد

دوستی با دوحه و ابوظبی در یک گام

● ایالات متحده آمریکا برای بالابردن کارآمدی مرکز عملیاتی نیروی هوایی قطر، با فروش تجهیزات نظامی به این کشور موافقت کرد. به گزارش خبرگزاری فرانسه، این توافق در شرایطی صورت می گیرد که بحران دیپلماتیک بین این امیرنشین با عربستان و متحدانش در منطقه کماکان ادامه دارد. عربستان سعودی، مصر، امارات متحده عربی و بحرین مدعی هستند قطر از نیروهای تروریستی پشتیبانی کرده و از سوی دیگر، با رقیب عربستان در منطقه؛ یعنی جمهوری اسلامی ایران، مناسبات حسنه‌ای دارد. همین موضوع باعث تیره‌شدن روابط این چهار کشور با قطر و همچنین تحریم اقتصادی این امیرنشین شده است؛ اما ایالات متحده آمریکا خواهان تنش‌زدایی در مناسبات عربستان و متحدان منطقه‌ای‌اش با قطر بوده و بر آن است اتحادی علیه ایران در منطقه شکل گیرد. طبق گزارش‌های منتشرشده، پنجشنبه گذشته دولت آمریکا با فروش تجهیزات نظامی به ارزش ۱۹۷ میلیون دلار به قطر موافقت کرد. قطر تصمیم دارد با این تجهیزات فناوری مرکز عملیات نیروی هوایی خود را مدرن کرده و بر کارآمدی و ظرفیت عملکرد این مرکز بیفزاید. در بیانیه دولت آمریکا در رابطه با فروش این تجهیزات به قطر آمده است که آمریکا با این اقدام بر آن است تا با بهبود امنیت یک کشور دوست، به سیاست‌های خارجی و امنیت ملی آمریکا کمک کند. دولت قطر نیز در بیانیه‌ای رسمی گفته است این کشور کماکان نیرویی مهم در ایجاد ثبات سیاسی و پیشرفت اقتصادی در منطقه خلیج فارس به حساب می‌آید.

فروش تجهیزات نظامی به امارات

تنها سه دقیقه پس از تصویب فروش تجهیزات یادشده به قطر، دولت آمریکا سفارش فروش موشک‌های هوا به هوا به امارات متحده عربی را نیز تصویب کرد؛ سفارشی بالغ بر ۲۷۰ میلیون دلار. در توضیح منتشرشده درباره تصویب فروش این موشک‌ها به امارات، از همان کلماتی استفاده شده که در توضیح فروش تجهیزات نظامی به قطر استفاده شده بود. آمریکا در توضیح درباره فروش موشک‌های هوا به هوا به امارات متحده عربی، این کشور را «کشوری دوست» معرفی کرده و آن را «نیرویی مهم در ایجاد ثبات سیاسی و پیشرفت اقتصادی در خاورمیانه» دانسته است.